REFUSE TO LOSE

Τεύχος #04 // Νοέμβρης '17

λόγια του πεζοδρομίου για παιδιά του δρόμου

ΠΟΛΕΜΑ ΧΑΜΗΛΑ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΞΟΥΜΕ

mentality

«Η μπάλα είναι η ζωή μας» λένε διάφοροι//Η ζωή μας όμως δεν είναι τέτοια//Η ζωή μας έχει Δευτέρα-Σάββατο δουλειά και τρέξιμο μέχρι το βράδυ στην καλή//Εχει ανημπόρια και συμβιβασμούς//Εχει ξενέρα στο σχολείο, τσιγαρόβολτα και πεθαμένο δίευρο στην τσέπη//Έχει χαρτιά που λήγουνε, μανούρες με τους μπάτσους και στραβώματα στο δρόμο· σφιγμένα δόντια και λοξά κοιτάγματα//Έχει να πας ευθεία χωρίς να κάνεις πίσω//Εχει ανεξήγητη τρέλα, πάθος και δάκρυα την Κυριακή· καπνούς σε κάποιο υπόγειο και στάση για κατούρημα στην εθνική//Έχει και τους δικούς σου//Εχει κι άλλα πολλά//Η μπάλα μάλλον «δεν είναι η ζωή μας»//Είν’ ένας τρόπος να την παλεύουμε, με τη ζωή που κάνουμε//...

Αυτό το έντυπο είναι μια προσπάθεια να μιλήσουμε απ’ αυτή τη σκοπιά// Για τις χαρές και τις λύπες μας, τις νίκες και τις ήττες μας// Μια προσπάθεια να κρατηθούμε ζωντανοί//...

rtl1312.wordpress.com
refusetolose1312@gmail.com

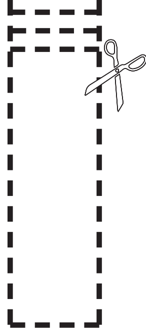

Όπως βλέπεις, το έντυπο μας μεγάλωσε σε σελίδες, σε περιεχόμενο, σε «ουσία» και σε «μαλακία». Μαζί με αυτά χώσαμε και ένα αφισάκι στη μέση. Αν θέλεις να μας πεις κάτι που σου τράβηξε την προσοχή, να μας βρίσεις, ή να μας στείλεις κάτι που μπορεί και να χωράει εδώ μέσα, η ηλεκτρονική μας διεύθυνση σε περιμένει. Χρειαζόμαστε χιούμορ και ψυχραιμία όμως.

Φωτό αφίσας: Antifa βόλτα σε κάποια γειτονιά της Αθήνας // 01.2017

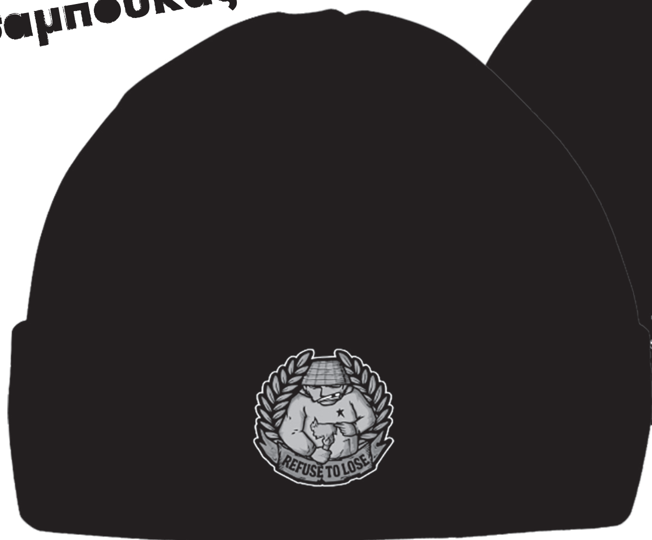

Νέα αυτοκόλλητα στη γύρα. Στείλε mail - να σου στείλουμε!

Σκουφάκια RTL. Δεν είναι λέζα- είναι τσαμπουκάς!

what about news?

Makis iMessage

Πριν μια εβδομάδα μου έλεγες ότι θεωρείς τον εαυτό σου τυχερό που δεν είχες φίλους αυτούς τους ανθρώπους, αναφερόμενος στο Μαρινάκη! Δεν το χρησιμοποίησα παρ' ότι μπορούσα. Απλά να θυμάσαι την κωλοτουμπα που έκανες γιατί αυτή τη φορά θα πηδείξεις τα κάγκελα του Καραϊσκάκης και δε θα φταίω εγώ.👌

Κούγιας

ΑΝΤΕ ΓΑΜΗΣΟΥ ΡΕ ΒΡΩΜΙΑΡΗ. ΕΚΒΙΑΣΤΗ.

05/17 Ένα εικοσιτετράωρο πριν τον πλειστηριασμό για τον ΔΟΛ ο γνωστός κασετολάγνος Μ. Τριανταφυλλόπουλος, βγάζει στη φόρα τις συνομιλίες του Π. Καμμένου με τον καταδικασθέντα σε ισόβια για την υπόθεση Noor1 Γιαννουσάκη. Σε συνέντευξη του Γιαννουσάκη στο περιοδικό Unfollow ο ίδιος καταγγέλει: «*Ο κ. Καμμένος έστειλε εκείνο το βράδυ την εισαγγελέα Ειρήνη Τζίβα στο κελί μου για να καταθέσω και να κάψω τον Μαρινάκη*».

06/17 Ο Α. Κούγιας αποχαιρετάει τον Ι. Σαββίδη και από κατήγορος του Β. Μαρινάκη για την υπόθεση Noor1, αναλαμβάνει δικηγόρος του ομίλου των Παραπολιτικών (ιδιοκτησίας Μαρινάκη). Αναδεικνύεται έτσι σε Εθνικό μας Κωλοτούμπα!

06/17 Ο 'Α. Γεωργιάδης απευθύνει ερώτηση προς τον Π. Καμμένο στην βουλή: «*Τι δουλειά έχει ο Υπουργός Εθνικής 'Αμυνας να συνομιλεί 16 φορές από κινητό τηλέφωνο με έναν ισοβίτη στη φυλακή;*». Ο Π. Καμμένος κατηγορεί με τη σειρά του τον Γεωργιάδη για σχέσεις της ΝΔ με τον Β. Μαρινάκη. Ακολουθεί το χάος!

06/17 Ο Α. Κούγιας ανταλλάσει μερικά τυπικά μηνύματα με τον παλιόφιλο του, Μ. Τριανταφυλλόπουλο. Για κάποιον ανεξήγητο λόγο, χάνει τα λόγια του. «*ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΘΑ ΠΑΣ ΦΥΛΑΚΗ. ΜΟΝΟ ΑΥΤΟ ΕΧΕΙΣ ΓΛΥΤΩΣΕΙΣ. ΤΕΛΕΙΩΣΕΣ ΒΡΩΜΙΑΡΗ. ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΩ ΤΙΠΟΤΑ*». Είναι το κλείσιμο μιας σειράς από μηνύματα λατρείας.

06/17 Το λιμενικό κάνει έλεγχο σε δυο βαπόρια στην Κρήτη, βρίσκει χιλιάδες πακέτα λαθραίων τσιγάρων με το barcode της ΣΕΚΑΠ... η οποία από φέτος ανήκει στον Ι. Σαββίδη. Το κοινοβούλιο χωρίζεται ξανά στα δύο. Οι σχέσεις μαφίας και πολιτικού κόσμου στα καλύτερά τους! Εμείς τσιμουδιά...

08/17 Νέος πρόεδρος της ΕΠΟ ο Βαγγέλης Γραμμένος, πρώην πρόεδρος της ΕΠΣ Μακεδονίας και «εκλεκτός» του Ι. Σαββίδη. Τα δημοσιεύματα χωρίζονται σε δύο στρατόπεδα. Τα μισά λένε πως η χούντα του ποδοσφαίρου έληξε, τα άλλα μισά πως μόλις ξεκίνησε.

09/17 Ο Α. Μπέος δηλώνει: «*Οι αντιδράσεις 300 ή 500 ατόμων για τη δημιουργία της νέας ομάδας θα μειωθούν μόλις τη δουν να κερδίζει και να ανεβαίνει κατηγορίες, γιατί οι άνθρωποι που την ανέλαβαν είναι χαμηλών τόνων*». Αφού μάλλον κατάλαβε πως όπου και να πηγαίνει τον διώχνουν με τις κλωτσιές οι οπαδοί, έκρινε πως η λύση με την πάρτη του είναι να φτιάξει μια καινούρια ομάδα. Οι οπαδοί του Ολυμπιακού και της Νίκης Βόλου φαίνονται αποφασισμένοι.

09/17 «*Αποφάσισε που φτύνεις και που γλύφεις*», δήλωσε ο γιός του Ι. Σαββίδη στον παλιόφιλο Α. Κούγια μετά τα απολαυστικά πλάνα στο ΑΕΛ-ΠΑΟΚ. Η συνέχεια αναμένεται απολαυστική.

09/17 «*Δεν έχω παίξει ποτέ μου στοίχημα, μου έχει στοιχήσει πολύ αυτή η ιστορία*» δήλωσε ο Γιάννης Κομπότης. Εδώ εξηγεί στον κλαρινίστα πως βγαίνουν τα φράγκα με καθαρό μέτωπο, ιδρώτα και περίστροφο στη μέση.

09/17 Ο νέος πρόεδρος της ΚΕΔ Melo Pereira δηλώνει πως *«το 75% των αγώνων της Football League διερευνώνται ως στημένοι»*. Δεν διευκρινίστηκε ακόμα, αν το υπόλοιπο 25% θεωρείται δεδομένα στημένο, ή επειδή δεν έχει ξεκινήσει ακόμα το πρωτάθλημα είναι υπό συζήτηση.

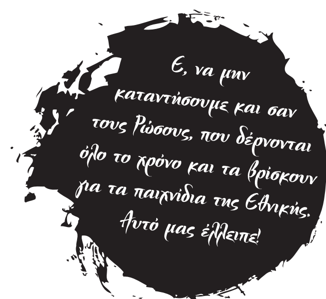
09/17 Ο Α. Κούγιας μπαίνει σε νέες περιπέτειες. Ο Δ. Μελισσανίδης με δύο μπράβους του, αφού τον στρίμωξαν σε κάποιο πάρκινκ, τον άρχισαν στις ψιλές. Οι φήμες πως οι πρόεδροι πλακώνονται (και κυριολεκτικά πλέον) για το ποιος θα κάνει κουμάντο στο ελληνικό ποδόσφαιρο, τις εφτά θάλασσες και τα τέσσερα τηλεοπτικά κανάλια κρίνονται ως κακεντρεχείς.

10/17 : Αφού έχουμε πήξει στον ζόφο να πούμε και αυτό. Αντιφασίστες οπαδοί του Πανιωνίου, μετά τον αγώνα Ελλάδα – Γιβραλτάρ, ποζάρουν με κακογραμμένη λινάτσα αμφιβόλου ποιότητας περιεχομένου. Φημολογείται πως οι καράφλες την «ξέχασαν» λίγο πριν την επικείμενη συνάντηση. Πάντα τέτοια!

08/17 Ξεκινάει το Ευρωμπάσκετ 2017. Οι έλληνες ρατσιστές φίλοι της εθνικής παθαίνουν black-out με την περίπτωση Αντετοκούμπο. 'Οσοι δεν τους πετύχατε συγχυσμένους σε καφετέριες χάσατε.

10/17 Δημοσιογράφοι μία μέρα πριν τον αγώνα της εθνικής με το Γιβραλτάρ, μας πληροφορούν για τις «Σκέψεις για αλλαγή στέγης της εθνικής» και την «*Διαμάχη γύρω από το ζήτημα μεταξύ των αρμόδιων*». Δύο μέρες μετά, και αφού έχουν μεσολαβήσει στιγμές απείρου κάλους στο γήπεδο του Φαλήρου, οι ίδιοι άνθρωποι ξαναγράφουν: *«Θέμα αλλαγής γηπέδου προέκυψε στην εθνική μετά τον αγώνα και τις εικόνες ντροπής»*. Προσπερνάμε τα γέλια για τις «εικόνες ντροπής» και αναρωτιόμαστε: Ρε μήπως ήταν βαλτός ο ξυλοφορτωμένος; Κράτησε καλά πάντως απ' όσο είδαμε… Δίπλα ακολουθεί ένα κοινωνικό μήνυμα σε σχέση με το περιστατικό.

10/17 Η εισαγγελέας Ε. Τζίβα μετά από επίσκεψη που δέχτηκε στο σπίτι της από τύπους που μοίραζαν φυλλάδια φορώντας μάλλον fullface, *«ζήτησε από την ΕΛ.ΑΣ με ανοιχτή επιστολή να τοποθετήσει 24ωρο φυλάκιο έξω από την αυλή της»*. 'Αντε βρείτε ποιός από όλους τους προηγούμενους κόπτεται να την εκβιάσει. Στείλτε mail στο Refuse to lose και μετά την τελική έκβαση όλων των ανοικτών υποθέσεων, μπείτε στην κλήρωση για ένα σκουφί απ' αυτά που διαφημίζουμε στην προηγούμενη σελίδα! Προσοχή στα ψιλά γράμματα.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΠΙΤΙΑ

που όσο περνάει ο καιρός τα χάνουμε

Ο Σύνδεσμος , ο ΣΦ , το κλαμπ, το υπογειάκι, το ταρατσάκι, το χαμηλοτάβανο, το σπίτι, Το μεγάλο σπίτι.

'Οπως και να έχει μάθει ο καθένας να το λέει ο σύνδεσμος είναι το σπίτι όλων μας. Παλιά ήταν το σημείο συνάντησης των δικών μας πριν τις εκδρομές, εκεί που έφτιαχναν τα πανό και το μέρος που έβλεπαν τα ματς στα οποία δεν μπορούσαν να πάνε. Με το πέρασμα των χρόνων η φάση άλλαξε και τις περισσότερες φορές ήταν κοινό μυστικό: η μπάλα είναι μόνο η αφορμή, γιατί έχουμε 100+ λόγους να μαζευόμαστε στα μεγάλα σπίτια.

Ο σύνδεσμος είναι το μέρος που θα πας πρώτη φορά ψαρωμένος. Μπορεί να σε κοιτάξουν λίγο περίεργα αν δεν σε ξέρουν, και που μετά από καιρό θα είσαι πιο άνετος και από το σπίτι σου. Εκεί που θα τα πίνουν μετά την ήττα ή τις ζόρικες μέρες. Εκεί που θα ανοίγουν μπουκάλια στα γενέθλια, όταν πιάνει κάποιος στοίχημα ή όταν η ομάδα παίρνει το διπλό. Θα γνωρίσεις καλτ 40-50άριδες που έχουν φάει τα τσιμέντα με το κουτάλι και η ζωή τους, τους έχει προσπεράσει και θα αισθάνεσαι τυχερός που τους πρόλαβες. Στο κλαμπ θα υπάρξεις ο «μεγάλος» και θα σε πρήξει ο κάθε σπόρος με τις ατέλειωτες ερωτήσεις του. Θα υπάρξεις την ίδια στιγμή και ο «μικρός» όταν θα φύγουν οι παλιοί και πάρουμε εμείς τα κουμάντα. Στην πρώτη στραβή θα τους πάρουμε τηλέφωνο να μας πουν που θα βρούμε λύση για το πρόβλημά μας. Τότε θα θυμηθούμε ότι ξέχασαν να μας τα μάθουν όλα οι παλιοί μας. Τότε θα ξαναθυμηθούμε ότι οι παλιοί μας είναι γαμάτοι και θα ξεχάσουμε για λίγο που τους βρίζαμε όταν μας έβαζαν φρένο.

'Αλλες φορές θα πας στο κλαμπ για 5 λεπτά, δεν θα σε σηκώνει ο τόπος και θα την κάνεις. 'Αλλες

θα στήσεις τη παρέα σου γιατί θα βουλιάξεις με τις ώρες στο δωμάτιο επικοινωνίας (κάθε σύνδεσμος που σέβεται τον εαυτό του έχει δωμάτιο επικοινωνίας).

Και το μεγάλο σπίτι θα είναι εκεί στα καλά του. 'Οταν βρέχει και δεν έχεις που να πας, θα ανοίξετε κρυφά και θα το κάνετε τεκέ και μετά θα σας τη πούνε ότι το έχετε παραξηλώσει και μετά θα το κάνουν και αυτοί που στα χώνανε. 'Όταν έρχονται φίλοι και αδέρφια από αλλού ο σύνδεσμος θα γίνετε ξενώνας και πάντα θα τους χωράει όλους. Αυτό άλλωστε είναι το μεγάλο σπίτι.

Μπορεί να μην ανοίξει μία μέρα ματς και συ που είσαι πιτσιρικάς και που έχεις πάει στην ώρα σου για να πάρεις μπλουζάκι και αυτοκόλλητα, να ξενερώσεις. Θα πεις τότε, «δεν ξαναπατάω που δεν άνοιξαν οι μαλάκες». Και οι μεγάλοι θα σου πουν ότι ο καθένας κάνει τα δικά του, ή ότι είμαστε όλοι στο τρέξιμο. 'Αλλες φορές το κλαμπ θα κάνει να κλείσει 10 μέρες και δεν θα θες να φύγεις από εκεί.

Θα έρθουν και μπάτσοι κάποια στιγμή να βρούνε τα πυρηνικά που κρύβουμε κάτω από το μπαρ και τα κάδρα ή τις βόμβες που χωράν μέσα στα κασκόλ, θα προσπαθήσουν κάτι να σπάσουν, να το λερώσουν όπως μπορούν, να γελάσουν με τα σλόγκαν μας ή με τις φωτογραφίες των νεκρών μας, ή έστω να ξύσουν ένα acab αυτοκόλλητο και θα πρέπει να το υπερασπιστείς όσο γίνεται γιατί είναι το σπίτι μας κι εμείς το κάνουμε μεγάλο και το προστατεύουμε.

Κάποια στιγμή θα έρθουν οι αντίπαλοι. Θα τρέξεις έξω με ό,τι βρεις μπροστά σου και θα ποδοπατηθείς στις σκάλες για το ποιος θα πρωτοβγεί, γιατί τόλμησαν και ήρθανε στο σπίτι σας.

Τα μεγάλα σπίτια έχουν αλλάξει όμως τελευταία. Η εντατικοποίηση της βίας και της θεαματικότητάς της, οι ροές χρήματος που γίνονται όλο και πιο σκοτεινές, οι σκληρές ιεραρχίες, τα κονέ που κάνουν οι κουμανταδόροι με τα στελέχη της διοίκησης, η όλο και πιο έντονη παρέμβαση των αυλικών των προέδρων στο πέταλο και πάει λέγοντας, έχουν κάνει όλο αυτό να μοιάζει πλέον με καλλιστεία γουαναμπί μπράβων που προσπαθούν να δείξουν στην πόλη ποιος είναι πιο άτρωτος/πιο σκληρός, πιο «δεν τρώω ήττα ποτέ».

'Ετσι με αφορμή τις ενδεχόμενες επιθέσεις μετατρέπονται σε κάτι άλλο καθόλου γνώριμο με την παλιά εκδοχή τους. Τα σπίτια μας γίνονται μικρά φρούρια. Δεν γίνεται πια να αράξεις με τις ώρες, γιατί το κλαμπ ανοίγει για ένα δίωρο αυστηρά και ο καθένας στη δουλειά του μετά. Δεν μπορείς να αράξεις και να καπνίσεις εδώ. «Πήγαινε στην ταράτσα καλύτερα ή στο παρκάκι απέναντι γιατί μυρίζει». Δεν επιτρέπεται να πάτε λίγοι το βράδυ, γιατί πλέον δεν έχουν όλοι κλειδιά, άσε που έχουν μπει και τρεις πόρτες η μία πίσω από την άλλη. Δεν μπορείς να αργήσεις στο άνοιγμα γιατί για να ανοίξετε μαζεύεστε 20άδα στη παιδική χαρά πιο πριν. «Δεν παίρνεις μπλούζα για το ξάδερφο σου γιατί δεν τον ξέρουμε και δεν παίρνει μπλούζα όποιος να 'ναι». Δεν έχει πλέον παλιούς να μας τα ζαλίζουνε γιατί δεν τους χωράει η φάση. Δεν έχει σημασία τι θα λένε οι άλλοι για το πέσιμο γιατί έχουμε εφτά κάμερες και το γράψανε καλά το σκηνικό Δεν χρειάζεται να περάσεις το βράδυ να κοζάρεις αν όλα πάνε καλά γιατί έχει και συναγερμό πλέον. Δεν μπορεί να πηδήξει κανείς στην αυλή γιατί βάλαμε 6 μέτρα κάγκελα και και 3πλή λαμαρίνα στα τζάμια.

Δεν χρειάζεται να αποδείξεις ποιος είσαι στη γειτονιά σου πλέον, γιατί μπορεί να λένε άτι θέλουν, αλλά όταν ανοίγετε είστε μια 20αδα για ένα 2ωρο καβατζωμένοι σαν αστακοί και δεν θα κουνιέται κανείς. Θα το μάθουν ακόμα και όσοι δεν έτυχε να περάσουν από μπροστά αφού θα το ανεβάσετε και στο ίντερνετ.

Δεν είναι μεγάλο σπίτι αυτό το πράγμα. Είναι κατάντια να αισθάνεσαι καλά και ασφαλής λειτουργώντας σαν μαγαζάτορας ή securitas. Είναι ξεφτίλα να χρησιμοποιούνται τρόποι και χώροι, που έχουμε βρει όλοι μαζί για να τα βγάζουμε πέρα με αξιοπρέπεια, για να κάνουν κάποιοι όνομα στις πλάτες μας .

Είναι «λίγο» και «μικρό» όλο αυτό για εμάς και αν είμαστε «λίγοι» πώς θα κάνουμε Μεγάλα τα Σπίτια μας;

Sometimes sca
and forever

ared, but always
prepared...

Κοντά μια δεκαετία το πράμα με τους μπάτσους στους δρόμους έχει παρατραβήξει. Ένα κάρο χοιρινά βγαλμένα απ' τους καταδρομείς έχουν ξαμοληθεί στις γειτονιές μας. Την πέφτουν στα πάρκα και στα σκαλάκια μας, στα μπασκετάκια και στις πλατείες μας. Όταν δεν είναι απασχολημένοι με το να χαμογελάνε στους ρουφιάνους και τους μαγαζάτορες κάθε γειτονιάς μασώντας τυρόπιτα, τριγυρνάνε σκανάρωντας τα μέρη που τη βγάζουμε. Τις καβάτζες όπου γεννιούνται και δρουν όλες οι πολυεθνικές παρέες των γειτονιών. Τα μοναδικά μέρη που μας έχουν μείνει για να βρισκόμαστε μεταξύ μας και να τα λέμε. Να ξεφεύγουμε από τα σάπια χαμόγελα των αφεντικών μας, τις υποχρεώσεις που ποτέ δεν σταματάνε, ή τη μιζέρια του να είσαι κλεισμένος στο σπίτι και να κάνεις scroll down.

Τα γουρούνια έχουν υποτίθεται σχέδιο να καταπολεμήσουνε την εγκληματικότητα, αλλά όλοι μας ξέρουμε πως το πραγματικό έγκλημα έχει πρώτα και κύρια άκρες στα υπουργεία και τα αστυνομικά τμήματα. Μας παιρνάνε για τελείως μαλάκες δηλαδή και μας κοροϊδεύουν μες τα μούτρα μας. Στην τελική εμείς αράζουμε έξω γιατί δεν έχουμε τι άλλο να κάνουμε, αυτοί τι ζόρι τραβάνε;

Οι μπάτσοι κοζάρουν το ντύσιμό μας και μας κοιτάνε στραβά. Μας τραβάνε για ένα σπέρη στην τσάντα η ένα τσιγάρο. Τσαμπουκαλεύονται και κάνουν καγκουριές για να νιώσουμε ανεπιθύμητοι, να πιεστούμε και να φύγουμε από τον δημόσιο χώρο. Όποιος και όποια τριγυρνάει αργά έχει νιώσει αυτή την αίσθηση. Μαζί με όλα αυτά, τα καλύτερα σποτ σιγά σιγά φωταγωγούνται και οι πλατείες ξαναφτιάχνονται από την αρχή και τιγκάρουν στα κυριλέ μαγαζιά.

Αυτό που θέλει το κράτος και οι φίλοι του, είναι στους δρόμους να φαίνονται μόνο οι μαλάκες της μεσαίας τάξης με τα ακριβά ρούχα και τις ηλίθιες συνήθειές τους. Θέλουν να μας εξαφανίσουν. Τους ενοχλεί η κουλτούρα μας, τα σχέδια που σκαρώνουμε και οι τρόποι που έχουμε βρει να την παλεύουμε. Σαν να μην φτάναν όλα τα άλλα που περνάμε κάθε μέρα! Εμείς το ξέρουμε όμως. Οι αφραγγείες και οι τσίτες οδηγούν μόνο σε αυτά τα μονοπάτια. Κι εδώ εκτός από πηχτό σκοτάδι στις γωνίες, υπάρχουν και λαμπρές στιγμές!

cab!

μπάτσοι
ας Παίρνουν
τα παγκάκια
bristol★ACAB

FORNIA
ACAB

ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΕΙ ΑΥΤΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

"Πίσω στα βασικά"
ΝΤΣ
BOA VISTA
HIP HOP TEAM

Πίσω στα βασικά
Ροπή στο τίποτα
Είπαμε τα ανείπωτα, η μόνη
Επιλογή μέσα στο στρίμωγμα
Είδα το τέρας και φοβήθηκα
Κι αν έλεγα τα αντίθετα
Θα ψευδόμουν ασύστολα
Το rap αφιερωμένο
Σ' όσους τα βρίσκουνε δύσκολα
Σκατά στην ευκολία
Τα σχολικά βιβλία μου' χουν
Αφήσει στον εγκέφαλο βλακεία
Στα τελευταία θρανία είναι η ουσία
Όσοι το νόημα πιάσαν
Τείνουν στην καχυποψία
Η ζωή δεν είναι αστεία
Δε σου χαρίζει μία
Κι ας χαρίζεσαι ξανά
Σε πάσης φύσεως μαλακία
Κανείς δε ξέρει τι τον περιμένει
Στην επόμενη γωνία
Σήμερα αγωνία
Αύριο αμφιβολία
Της γειτονιάς τα αλάνια
Πήξανε στην αφραγκία
Καμία πιστευτή δικαιολογία
Τη Κυριακή έχει γήπεδο
Και από τους μπάτσους βία
Σκατά στην εξουσία
Τα μάτια μας στα μάτια τους
Εγκληματικά στοιχεία
Κανείς δε ρώτησε γιατί
Σ' αυτή τη κοινωνία
Απάντηση καταστολή
Παντού ελέγχους η αστυνομία
Να δούμε που θα φτάσει αυτή η
ιστορία
Να δούμε που θα φτάσει αυτή η
ιστορία

ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ
(ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΤΣΙ;)

Εδώ και δύο χρόνια το Υπουργείο Αθλητισμού χτίζει μεθοδικά στα media το «πρόβλημα των μετακινήσεων». Ο προ διετίας υπουργός αθλητισμού Σ. Κοντονής είχε δηλώσει:

Οι φίλαθλοι πρέπει να οργανωθούν σε μια σύγχρονη βάση, που θα τους εξασφαλίζει όχι μόνο την παρουσία τους στο γήπεδο, αλλά να είναι μέλη της ζωής της ομάδας τους.

Νομίζουμε πως εκεί βρίσκεται όλη η ουσία πίσω από τα όσα οι εκάστοτε αρμόδιοι επιλέγουν να βγάζουν προς τα έξω με την μορφή δημοσιευμάτων. Τότε λέγαμε μεταξύ μας πως κάτι έχει αρχίσει να αλλάζει στον τρόπο που μας διαχειρίζεται το υπουργείο αθλητισμού. Αυτό το τελευταίο, το να είμαστε δηλαδή «μέλη της ζωής της ομάδας μας» επανέρχεται με διαφορετικές διατυπώσεις και περνάει στα ψιλά σε κάθε σχετική συζήτηση. Το κράτος, που για μια (και βάλε) δεκαετία είχε βάλει μπροστά τους μηχανισμούς του, για να γίνει ο «οπαδός» συνώνυμο του «εγκληματία», βάζει τώρα τις βάσεις για να αρχίσει ένας διάλογος μεταξύ των ΠΑΕ και των οργανωμένων.

Με πιο απλά λόγια. Θα έπρεπε να μας προκαλούν έντονη περιέργεια οι συνεχόμενες κωλοτούμπες του Βασιλειάδη σχετικά με το ζήτημα των μετακινήσεων. Από τη μία, από την αρχή της περασμένης σαιζόν, οι απαγορεύσεις γίνονταν όλο και πιο έντονες και σε όλο και πιο ασήμαντα παιχνίδια, και από την άλλη ο υπουργός διατυμπάνιζε, πως το πρώτο του μέλημα είναι να βρεθεί λύση στο πρόβλημα. Ποιο πρόβλημα; Αυτό που ο ίδιος είχε mediaκα κατασκευάσει. Μας το εξηγεί μάλιστα σε συνέντευξή του μετά τον τελικό του Βόλου:

Εγώ ξεκίνησα τη συζήτηση για να ξαναρχίσουν υπό προϋποθέσεις οι μετακινήσεις, εγώ βάζω και τέλος στη συζήτηση αυτή. Οι μετακινήσεις οπαδών θα απαγορευτούν δια νόμου.

Την ίδια στιγμή κανόνιζε ραντεβουδάκια με τους υπεύθυνους ασφαλείας των ομάδων, τα κεφάλια της Αθλητικής Βίας και τους προϊστάμενους της Ελ.Ασ. για να «βρεθεί μια λύση». Και μετά από εκείνες τις συζητήσεις μεταξύ των ειδικών, ο Βασιλειάδης θέλησε να μας ενημερώσει και πάλι, πως βασικό θέμα στην ατζέντα τους είναι να βρεθούν σε αυτό το τραπέζι και οι εκπρόσωποι των οργανωμένων. Ποιών οργανωμένων; Αυτών που οι υπεύθυνοι ασφαλείας κάθε ομάδας θα έσερναν μαζί τους. Ποιά είναι αυτά τα καλόπαιδα και τι σχέσεις έχουν με τους υπεύθυνους ασφαλείας; Ε, ας μην επεκταθούμε...

Το υπουργείο, διαχωρίζει τους οπαδούς σε «συνεννοήσιμους» και «μη». Και πολύ καλά κάνει δηλαδή. Ακριβώς έτσι είναι τα πράγματα στις κερκίδες. Υπάρχουν αυτοί που έχουν περάσει -η θα περάσουν- το τεστ και εκείνοι που «κόβονται». Εν τέλει υπάρχουν όσοι τα «βρίσκουν» με τους προέδρους των ΠΑΕ και όλοι οι υπόλοιποι που μας έχουμε την αίσθηση πως μας χωρίζουν πολλά. Δείτε για παράδειγμα άλλο ένα σημείο της σχετικής φιλολογίας πάλι από τα λόγια του υπουργού τον Οκτώβριο που μας πέρασε:

Μπορεί [να επιτραπούν ξανά οι μετακινήσεις], αν αυτοί που θα μεταφέρονται δεν είναι οι συγκεκριμένοι. Αν οι ομάδες τους απομονώσουν. Έχω την ελπίδα ότι μπορεί να γίνει τώρα, γιατί έχουμε φτάσει στο μη παρέκει.(1)

Τα υπουργεία Προ.Πο. και αθλητισμού χρησιμοποιούν την «καταπολέμηση της βίας» σαν πρόφαση για να επιβάλλουν νέους όρους και συσχετισμούς μέσα στις κερκίδες μας. Αν ήθελαν να ξεμπερδέψουν με την βία θα το είχαν κάνει προ πολλού. 'Ολη αυτή η διαδικασία όμως, είναι σχεδιασμένη με τέτοιον τρόπο που να ανακυκλώνεται ατελείωτα. 'Αλλωστε αν το σκεφτεί κανείς ακόμα καλύτερα, θα διαπιστώσει πως μόνο το γήπεδο και η οπαδική οργάνωση της βίας είναι κατάλληλα για να κατασκευάσουν εκείνο το ειδικό είδος μισθοφόρου που θα φέρει εις πέρας διάφορες από τις δουλείες στις οποίες εμπλέκονται όλο και πιο εξόφθαλμα οι πρόεδροι των ομάδων μας.

'Οσο η βία αυξάνεται, οι δημοσιογράφοι γράφουν μαλακίες, οι μπάτσοι συλλαμβάνουν και πάει λέγοντας, συμβαίνει παράλληλα και μια άλλη διαδικασία. Αυτή της διαλογής. Για κάποιους ο νόμος εφαρμόζεται κατά γράμμα ενώ για κάποιους άλλους όχι. Κάποιοι έρχονται αντιμέτωποι με βαριές ποινές, προφυλακίσεις, απαγορεύσεις και πάει λέγοντας ενώ για κάποιους άλλους φροντίζουν οι δικηγόροι των ΠΑΕ επιστρατεύοντας τα κονέ τους, ώστε να πέφτουν στα «μαλακά».

Από την πρώτη απαγόρευση μετακίνησης και το ιδιώνυμο με τον νόμο Ορφανού το 2006, στο σκεπτικό κάθε υπουργού ήταν, το πώς θα γίνει διαχειρίσιμο και παραγωγικό για τους σκοπούς τον αφεντικών των ομάδων μας, το οπαδικό κίνημα. Αυτό ήταν από τότε μέχρι και σήμερα που αποτελούσε ένα συνεχόμενο πρόβλημα για την δημόσια τάξη και προκαλούσε πονοκεφάλους στους επιχειρηματίες που λυμαίνονταν τις ομάδες μας και τους παρατρεχάμενους ρουφιάνους τους. Οι προσπάθειες του σήμερα, τα μέτρα για τις μετακινήσεις, η κάρτα φιλάθλου που έρχεται και παρέρχεται, ο οργάνωση του τμήματος Αθλητικής Βίας, είναι οι νέοι τρόποι που δοκιμάζονται για να φέρουν εις πέρας αυτή την διαδικασία. Και ταιριάζουν απόλυτα με τους καιρούς και τις απαιτήσεις του σήμερα.

Εμείς βέβαια, δεν είμαστε σε θέση να ξέρουμε πολλά. Κανένας οπαδός, που δεν είναι ρουφιάνος, δεν μπορεί να γνωρίζει τι συμβαίνει πίσω από κάθε κίνηση, κάθε συμφωνία, κάθε κατηγορία. Είμαστε σε θέση όμως να βλέπουμε τι συμβαίνει στις κερκίδες μας. Να βλέπουμε πως όλο και περισσότεροι «δικοί» μας, φόρεσαν φανελάκι steward, έδωσαν σφαλιάρα ή συκοφάντησαν όταν ακούστηκε κάτι για την ΠΑΕ, έσβησαν καπνογόνα για να μην τιμωρηθεί η έδρα. Είναι οι ίδιοι, που σε λίγο καιρό (αν όλα κυλήσουν καλά), θα κάτσουν στα ίδια τραπέζια με υπουργούς, προέδρους και μπάτσους και θα φτιάχνουν την λίστα με τα ονόματα για το πούλμαν. Είναι τα «τα καλά παιδιά» που κάθε πρόεδρος θέλει να έχει μαζί του.

(1)ww.sport24.gr/sport24radio/vasileiadhs-osoi-syllamvanontai-den-tha-patoun-ksana-sto-ghpedo.4886483 11.10.2017

1. (Από φίλο επαρχιακής ομάδας)

«Τι να σου πω ρε φίλε. Το θυμάμαι πολύ καλά αν και ήμουν πιο πιτσιρίκι τότε. θέλαμε να πάμε αγρίνιο και όλη την βδομάδα πηγαίναμε στον αναγνωρισμένο από την δοιήκηση σύνδεσμο και ζητάγαμε εισητήρια και αυτοί δεν μας έδιναν. Μας έλεγαν ότι είχαν τελειώσει. Τότε είχαμε μεγάλη κόντρα μαζί τους. Εμείς βάλαμε το πούλμαν κανονικά σε πείσμα όλων και στον έλεγχο από τους μπάτσους είδαμε τον τσιφ τους να επιστρέφει εισητήρια από τα δήθεν "εξαντλημένα". Τελικά πως μπήκαμε; Να είναι καλά τα αλάνια των γηπεδούχων που μας ξηγήθηκαν. Ηρθαμε σε συννενόηση και μας έσμπρωξαν εισητήρια για μια άλλη θύρα του γηπέδου τα οποία μάλιστα ήταν πιο ακριβά. Κολλούσαμε λεφτά μες το λεωφορείο όσοι είχαμε. Τα δείξαμε στον έλεγχο και αναγκαστηκά μας έβαλαν...»

2. (Από φίλο αθηναϊκής ομάδας football league)

«Κανονίζουμε ραντεβού με τον πρόεδρο για να μειώσουμε τις τιμές των (πανάκριβων) εισητηρίων. Μετά από πολύ ώρα τσακωμού και οριακά μπινελικίων, μας λέει ''δώστε μου τα ονόματα των δικών σας και εγώ σας βάζω εσάς και μόνο εσάς με μισό εισητήριο. Κάντε ότι θέλετε στην κερκίδα, αλλά δεν θέλω να μπαίνουν μαζί σας κι άλλοι οπαδοί. Μόνο όσοι δώσουν όνομα.»

«Ήχος, κίνηση, πάθος, αυτά δεν θα καταφέρουν να τ' αλλάξουν ποτέ. Χωρίς πάθος, το ποδόσφαιρο είναι νεκρό. Αν δεν ήταν ο κόσμος να του δίνει υπόσταση, το παιχνίδι θα ήταν γελοίο, είκοσι μαλάκες τρέχουν στο γρασίδι και κλοτσάνε ένα τόπι. Όταν αρχίζουν τα συνθήματα, η ατμόσφαιρα αλλάζει, ακόμη κι όσοι δε διακρίνονται για τον αυθορμητισμό τους παθιάζονται. Εγώ τρελαίνομαι για το ποδόσφαιρο, το ποδόσφαιρο τρελαίνει τον κόσμο, ο κόσμος τρελαίνει εμένα και πάλι απ' την αρχή. Αλυσιδωτή αντίδραση, οι πολλαπλές εκφάνσεις μιας ενιαίας πραγματικότητας. Δεν θα μπορέσουν ποτέ να αποσυνδέσουν το ποδόσφαιρο από τα κοινωνικά δρώμενα. Όταν σε παρακολουθούν είσαι αναγκασμένος, να στέκεσαι προσοχή, όμως κάποια στιγμή το παραμύθι τελειώνει, οι κάμερες φεύγουν και η πραγματική ζωή αρχίζει...»

John King, Εργοστάσιο Ποδοσφαίρου

Refuse to lose